

MARWNAD

ER COFFADWRIAETH AM

Y PARCH. THOMAS WILLIAMS,

O GWMFFORCH,

YM MHLWYF MERTHYR-CYNOG,

YR HWN

A ymadawodd a'r byd Ionawr 16, ac a gladdwyd wrth
Addoldy Merthyr-Cynog, Ionawr 19, 1833.

YN 68 MLWYDD OED.

*Pregelhodd ar yr achlysur y Parch. Watkin Edward,
oddiwrth Philippiad 1. 23.*

GAN THOMAS ELIAS.

“Meddylwch am eich blaenoriaid, y rhai a draethasant i
chwi air Duw; fydd y rhai dilynwch, gan ystyried diwedd eu
hymarweddiad hwynt.”—Heb. 13. 7.

LLANYMDDYFRI:

ARGRAFFWYD GAN D. R. a W. REES.

1833.

MARWNAD.

- 1 **N**EWYDDION 'nol newyddion,
Rai trymion, yma a thraw,
Sydd yn olynol ganlyn
Am angeu, brenin braw,
Yn torri 'lawr yr ie'ngaf,
A'r gwych, cadarnaf wedd,
Yr henaint, doeth heb arbed,
O'r byd i byrth y bedd.
- 2 Pa fodd mae'r doeth yn marw?
'R un fath a'r annoeth rai,
Malurir ac fe chwelir
I lawr y tŷ o glai;
Y pridd i'r pridd gaiff fyned,
Yn fwyd i bryfaid mân,
Yr enaid byw a'i babell
Ddidolir ar wahan.
- 3 Prif dadau a phrophwydi,
A ydynt fyth yn fyw?
Gwir happus apostolion,
A blaenion deulu Duw;
Diwygwyr enwog anwyl,
Da weis Tywysog hedd,
Fe'u torrwyd 'lawr i'r beddrod
Gan angeu glas a'i gledd.

- 4 Mae brodyr wedi blaenu
 Yn lluoedd maith ym mla'n,
 Fu yma yn y rhyfel,
 Yng nghanol mwg a than ;
 Maent heddyw wedi gorphen,
 Heb arnynt glais na chlwy',
 A'n hanwyl Thomas Williams
 Ddiangodd attynt hwy.
- 5 Mae cwyno ym mhlwyf Cynog,
 A Sir Frycheiniog oll,
 Oes yma, am ei symmud,
 Mae gwall yn wir a choll ;
 Gwas fyddlon, union, anwyl,
 Pr perwyl, gwelwyd p'un,
 Am undeb y frawdoliaeth,
 Mewn cariad yn gyttun.
- 6 Diduedd oedd a diwyd
 Mewn bywyd yn ddiball,
 Rhag cynnen fai'n ymgynnyg
 Fe fyddai'n gwilio'n gall ;
 Ni chodai'r cryf rhyfygus
 I fynu yn ei fai,
 Na sathru'r gwan ei feddwl,
 Fel y mae arfer rhai.
- 7 Gwr cynnes, hawdd ei gynnwys
 Ym mynwes eglwys Dduw,
 Oedd Tomas dros ei dymmor,
 Tra mwynaidd, gweddaidd, gwiw ;
 Nid magu hen genfigen,
 A phen y gynnen gas,
 Ond maethu ffrwythau heddwch,
 Gwir degwch dwyfol ras.
- 8 Mae wylo, oes, am Williams,
 Yn deilwng, deulu Crist,

- Oedd was a a fu mor weithgar,
 Mae yma drydar trist ;
 Hoff oedd yn wir a ffyddlon,
 Yn gysson yn ei gwys,
 Nid gwag resymau coegion,
 Ei dirion eiriau dwys.
- 9 Yn nifer grasau'r nefoedd,
 Fe dyfodd yn ei dir
 Ryw hyfryd ostyngaidrwydd
 Yn un o'r planwydd pur ;
 Blaen-darddodd, do, mewn urddas,
 Doeth addas i'w ei swydd,
 Heb redeg at anrhydedd
 Fel troedia rhai yn rhwydd.
- 10 Nid yspryd Diotrepes,
 Mewn gormes am y bla'n,
 A sathru dan ei wadnau
 Yr wŷn a'r defaid mân ;
 Ond yspryd mwyn a llonydd
 Mewn cynnydd ynddo ca'w'd,
 Blagurodd arno'n goron,
 Ei fod yn ffyddlon frawd.
- 11 'Doedd undyn fwy am undeb
 Mewn purdeb ac mewn pwyll,
 Gochelai ffug-sancteiddrwydd,
 Sydd ynfyd anfad dwyll ;
 Gwrthodai ddig athrodwr,
 A gynnwr' ddwndwr ddall,
 Ei ddyfais ni oddefai,
 Er budd fe roddai ball.
- 12 Gwr distaw (gallaf dystio,
 Heb wyro lled fy llaw,)
 Fyth gynnyg wnai udganu
 Ryw drwstan drystau draw ;

Ni chwyddai, ni ddyrchafai,
 Ni chodai uchel lef,
 Diniwed fel y g'lommen
 Ar gangen ydoedd ef.

13 Bu ugain, un yn rhagor,
 Heb drysor tŷ ei Dad,
 O fwyddau'n ddiymgeledd,
 Yn gorwedd yn ei wa'd,
 A daflwyd yno'n aflan
 I ddrycin, gwres, a gwynt,
 Heb ystyr i dosturio,
 Aent heibio bawb ar hynt.

14 Nes yn y diwedd dirwyn
 Hen olwyn arfaeth nef,
 A'r aden gael ei lledu
 Dros eitha'i noethni ef;
 Gwnawd ammod priodaso
 Fyth fythol i barhau,
 A golchi'n lân â dwfr
 Oddiwrth yr aflan fai.

15 Rhowd mantell deg am dano,
 Ei guddio ynddi ga'dd
 Rhag ergyd cledd cyfiawnder,
 A'i lymder fyth ei ladd;
 Y fodrwy ac esgidiau,
 A'r gwleddoedd goreu'u rhyw,
 A dechreu gorfoleddu
 Yng nghanol teulu Duw.

16 Fawr uwch na chwech o fwyddau,
 Rhai dyddiau, yn ei dŷ,
 Cyn dweud o'r Pen—Cyssegrweh,
 Neillduweh hwn i mi;
 Is-fugail fe'i gosodwyd
 Ar ddefaid corlan Crist,

I'w tywys yn eu teithiau
Rhag tramgyddiadau trist.

- 17 Ei oedran, wyth ar hugain,
Heb amgen, clywais hyn,
Pan codwyd at y ceidwaid
I furiau Seion fryn;
Mewn gweddi, Ior a gofiant,
Ni thawant nos na dydd,
Nes myned yn ben moliant
Y Salem hon sydd rydd.
- 18 Bu ddeugain o flynyddoedd
Yn gyhoedd gyda'r gwaith,
Nes gorphen ei ddiwrnod,
A dyfod pen y daith;
Bu ddeg o'r deugain hynny
Yn llwyr yn gweini'n llawn,
Yn ddyfal ac yn ddiwyd,
Nes machlud haul brydnawn.
- 19 Caed yn ei weinidogaeth
Y golledigaeth gaeth
Drwy erchyll dwyll y diafol
Y natur ddynol aeth,
I lawr dan ddedfryd ddwyfol,
Yn euog farwol fud,
I bydew llygredigaeth,
Heb obaith yn y byd.
- 20 Ond eilwaith yn dra helaeth,
Yr iachawdwriaeth rad,
Yn gyson y dangosai
Rinweddau maith y gwa'd;
I'r euog, gwisg yn gysgod
Fyth rhag y gafod dân,
A'r ffrydiau gwyg a olcha
Y dua'i liw yn lân.

21 Yn frwd annogai'i frodyr,
 Mewn geiriau cywir coeth,
 I wilio a gofalu
 Am adeiladu'n ddoeth ;
 Pob chwaer i fanwl chwilio,
 Taer gloddio am y graig
 A ddeil bob llif a thonnau,
 Aneirif ddrygau'r ddraig.

22 Yr unfed dydd ar bumtheg
 O Ionawr, dyna'r pryd,
 Gadawodd yr anialwch,
 Pob d'ryswch anial fyd,
 Trwy ddyffryn cysgod angeu,
 A hwnnw'n foreu ddydd,
 O ofael gwae a gofid,
 I fywyd perffaith rydd.

23 Pe chwiliwn Ferthyr Cynog,
 A sir Frycheiniog faith,
 Gan dybied byddai gartref,
 Neu ynte ar ei daith ;
 Neu mewn Cyfarfod Misol,
 Oedd yn arferol fod,
 Try'r cwbl yn alaru
 Wrth fethu cael y nôd.

23 Ei gorph a roed i orphwys
 A'i bwys i waelod bedd,
 Yr enaid draw a nofiodd
 I foroedd maith o hedd,
 Lle nad oes drange nac adfyd,
 Na blinfyd yno 'nglŷn,
 Ond moli fyth heb ddarfod
 Y Duwdod yn y dyn.

25 Gadawodd blant a phriod,
 Cydnabod bawb yn ol,

At Grist fe aeth i'w fynwes,
 Ei anwyl gynnes gôl;
 Yng nghanol 'stormydd garw,
 Pob trai, a llanw, a lli',
 Rhodd siampl o sancteiddrwydd,
 Yn arwydd bur i chwi.

26 Ei ffydd, yr hwn dilynwn,
 Canfyddwn ddiwedd da,
 Y fuddugoliaeth hynod
 Ar bechod a phob pla;
 Mae heddyw yn rhyfeddu
 Y prynu ar y pren,
 Gan garu mwy a moli
 Heb dewi fyth. Amen.

Gwr ffyddlon, tirion, gwas teg,—ïe Tomas,
 Hyd dymmor ei adeg;
 Ow einioes fau, brau, a breg,
 Pw chynnal ddim yn chwaneg.

Doeth a daw, daeth y diwedd,—i mudo,
 Ymadael â'i annedd;
 O'i yrfa aeth i oerfedd,
 O barth byd i byrth y bedd.

Yr enaid a'i dŷ ymrannodd,—coelias,
 Y cwllwm ddattododd;
 O'i ing fe a ddiangodd
 I nef rad—dianaf rodd.